

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTŐZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESETŐJE.

KIADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI., Nagy János-utca 1 B.
hova az előfizetési összegek, valamint a
kéziratok küldendők.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Kéziratok nem lesznek visszazárva.

TARTALOM. Szükséges reformok. — Ajánlat. — Hírdetés.

Szükséges reformok.

A század és ez év alkonyán vagyunk. Oly ket esemény ez, amely valóban az egész tetterőt igényli ott, ahol újat szükséges alkotni vagy az előmenetelt előmozdítani.

Egy fél század vándorolt az örökkévalóság világába, amióta Magyarországon a dohánygyedáruság behozatott. Aki az akkori dohánygyedáruságot a mai-val összehasonlítja, természetesen arra az eredményre jut, hogy e tekintetben hatalmas fordulat állott be, amennyiben nem csak a hozadékának anyagi értéke lett más, hanem mind, sőt a legesekelyebb változás, amely behozva lett, magán hordja a gyakorlatosság és hasznosság bélyegét.

E szerint azt az álláspontot lehetne elfogadni, hogy az idő a jövőben is mindama hasznosat fog hozni s bevégezni, aminek meg történnie kell. A multra való utalás és utalás a látható eredményre, képes volna minden további előrehaladó munkásságot megbénítani. Az előrehaladásból eredő eredmény amugy is oly időbe esik, amely az egész világot az előrehaladásra kényszerítette. Hiszen a legutóbbi 25 év alatt a technika terén oly felfedezések és vívmányok jegyezhetők fel, amelyek ezelőtt századokon át sem fordultak elő.

Az eredmény tehát nem szolgálhat semmiesetre zsinórmértékül annak mérlegelésül, vajjon az újítások szükségesegek. Igaz, nem lehet eltagadni, hogy a dohánygyártás terén felmutatható gefelfedezések teljes figyelmet érdemelnek, igaz, hogy nem csak a higienikus rendszabályokra fordítatik nagyobb gond, nevezetesen a termékeknek magának nagyobb fontosság tulajdonítatik, mint azelőtt, bár ezzel egy hiszszük meg mindig nem történt meg az egész. Mert tulajdonképen az összes kérdések legnagyobb és legfontosabb kérdése még nem lett megfejtve, amely a következő mondatban nyilvánul:

„Mire is van tulajdonképpen szükség?”

Akarva nem akarva vegyünk csak egy külföldi dohány- és szivargyárnak árjegyzékét kézbe, oly gyárnak, melynek évi fogyasztása nem több, mint Magyarország valamely vidékének s mit találunk? Mindenekelőtt találunk választást a nyújtott termékekben, továbbá találunk szivarokat, feljegyezve minden árban, megtaláljuk azok különféle erősségét feljegyezve, mint például: erős, félerős, könnyű, nagyon könnyű, stb. Találunk szivarokat minden hosszúságban, minden formában, szóval találjuk mindazt, a mit találni muszáj, hogyha arról van szó, hogy

ennél több kívánni való nincs. Ellenben vegyük a m. k. dohánygyáraknak árjegyzékét kezhez s azt fogjuk találni:

Hogy az általános elárúsításnak árjegyzéke, tehát azon válfajoknak az árjegyzéke, amelyek az egész fogyasztásnak 95 százalékát kepezik, A-nál kezdődik s I-nel végződik. Azután egy pár fajta szivar és dohány, amely utóbbiak csekély fogyasztásuk dacára, megfoghatatlanul erősen vannak képviselve.

Hogy lehet itt gyors kelendőségről beszélni, mikor az eladó a vévőben azt tetelezi föl, hogy életében nem fog más dohányozni valót kapni, mint azt, ami felszázad előtt be lett hozva, vagy azóta, amióta az árjegyzékben új fajták szerepelnek?

Nagyon téves felfogás az, hogy celszerűtlen egy oly fajtát, amely nagy forgalomnak örvend, egy új fajtának behozatala által fogyasztásában csökkenteni.

Mi ezt nem találjuk, sőt megengedjük magunknak itt saját véleményünket olyképen nyilvánítani, hogy az adott körülmények között egy ily felfrissítésnek jelentékeny haszna lehetne és erre kívánunk példát hozni:

Tegyük föl azt az esetet, hogy a brittanika-szivar kapna ezuttal egy konkurrenst egy kisebb szivarban, ugyanazon árban.

Mi történnék? A brittanika minden esetre veszítene a fogyasztásból egy negyedet vagy egy harmadot, ennek elében az új szivar arra ösztökélné, hogy belőle több eladassék, több fogyasztassék el, ami egészen természetes, mert semmi sem ingerel úgy, mint az újság s szokatlan.

A brittanika a maga nemében jó, sőt kitünő lehet, azonban meg kell engedni, hogy nem lehet mindig pástétomot enni és hogy ennél rosszabb étel is képes változásánál fogva az etvágyat gerjeszteni.

És így történik ez minden fajtánál, kivéte nélkül.

A különlegességi fajta szivarok nem képesek kisegítőleg hatni, amennyiben már az elnevezésük „különlegességek” a valódi dohányzóban aggodalmat támaszt, azonkívül ezen szivarok nagyon nehezen kaphatók és azért a dohányzó részéről nem is tekintetnek az egyedáruság szivarjainak. Hisz van sok dohányzó, aki nem is tudja, hogy a különlegességi fajok ép úgy kincstári gyártmányok, mint egyéb más szivar.

A legszükségesebb és legsürgősebb reform, amely életbeléptetendő volna, nézetünk szerint, az egész árjegyzéknek tökéletes megváltoztatásában állna. Nem először történik, hogy erről beszélünk s

talán nem is utoljára. Ez annak bizonyítékul szolgáljon, hogy az általunk megjelölt irány egyelőre egyedüli, melynek értelmében haladni kellene, ha azt akarjuk, hogy a szép reményekre jogosító dohánygyedáruságba új élet támadjon.

Hogy véleményünket e felől felületesen nem nyilvánítottuk, szerény ajánlatunkat a következőkbe kívánjuk összefoglalni. Ezen ajánlatunk nem önkényes. Ajánlatunk a dohányárusoknál eszközölt észleleteken, továbbá a részint stagnáló, részint visszafelel menő számokban, melyek a bevezetett fajok fogyasztásánál észlelhetők, alapszik.

A szivarnemek választékának, valamint annak hiánya, amely az ízlet kielégíteni képes, mind érezhetőbbé válik, amiről biztosíthatjuk.

És eszerint a mi ajánlatunknak a kívánt érdeklődést kellene felkelteni, a mennyiben ez idő szerint csak a szivarokról beszélünk.

1. A 9 kros Regalitis szivarnak egy versenyző szivarra volna szüksége, amely erősebb volna, mint ez. Esetleg a Regalitis ára 1 krral fel is volna emelhető és egy új 9 kros szivar volna előállítandó.

2. A Trabuco szivar, amely általános közkedveltségnek örvend, szintén egy új forgalomba hozandó szivar által volna helyettesítendő. Ezen új fajta szivar, ha tetszetős formát kapna s középérsnek bizonyulna, előreláthatólag nagy keresletnek örvendene.

3. A Brittanika szivar elbirna maga mellett egy kis, mindkét felén hegyes, erős 7 kros szivart.

4. A braziliai Virginiával fel kellene hagyni s helyette egy új virginiai dohányból készült erős, hasonló nagyságu 4 kros szivar volna előállítandó.

5. Az Operasnak hosszabbnak és vékonyabbnak kellene lenni s 6 krajczárba kerülni. Ezen szivarnak egy látszik csak az ízletelen forma van ártalmára, sőt egy a Damas szivarhoz hasonló, nők és gyermekeknek szánt 6 kros szivar keletjenek mi sem állna utjában.

6. Az E. Cuba szivar teljesen megfelel s ez is egy 5 kros parallel-szivart, mely elég erős volna, elbirna maga mellett.

7. A Virginia szivar az egyedüli, amelyen változtatni nem szükséges.

8. Az F. szivar minden jelentékenyebb hátrány nélkül elbirna egy mellékfajta szivart á 3¹/₂ krajczár, amely nagyobb, erősebb s tartalmasabb volna.

9. A H. szivar, amely a jelenlegi mellett teljesen megfelel, szintén elbirna egy mellékfajta, amelynek azonban nagyon gyöngének kellene lenni.

Azonkívül ismétljük ama rég nyilvánított óhajunkat, hogy amennyiben a 10, 9 és 8 kros szivarokat ez idő szerint ujonnan bevezetni, illetőleg megváltoztatni nem lehetne, a Favoritas és Operas szivarokat a különlegességi elárusításból kivenni s az általános elárusításba bevinni s így a nagyobb forgalmat biztosítani kellene.

És most egy felhívást intézünk a m. k. dohányigazgatóságához, melynek különös szorgos és áldásdus tevékenységét dícsőrelőleg elismerjük. Vajha ő a mi ajánlatunkat, amely pozitív tényeken alapul, annak tekintené, hogy igyekeztünk neki úgy a közönség, mint az elárusítók véleményét közvetíteni.

Mi egy cseppet sem kételkedünk, hogy a mi eszmecserénk azon a helyen legnagyobb mérvben osztva lesz, ahol a javítás iránti szándék fenforog és valószínűségben meg is van.

Ezen okból a mi javaslatunk csak azt czélozza, hogy a m. k. dohányigazgatóság ennek a szükségességét a legmagasabb helyen előterjeszse, hogy ezen sürgősen szükséges reformok a tagadhatatlanul előretörő üzem tökéletesítésénél alkalmazásba vétessenek.

37110
VII. 1899

Ajánlat.

A balassa-gyarmati m. kir. pénzügyigazgatóság közhírré teszi, hogy a sziráki dohánygyárudának kezelése f. évi december hó 18-án délelőtti 9 órakor ezen kir. pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében nyilvános árlejtés után a kedvezőbb ajánlattevőnek átadatik a fog, fenntartván magának a kincstár azon jogot, hogy az ajánlattevők között az eladási százalék figyelembe vétele nélkül szabadon választhasson. A jelenlegi dohánygyárudás a kezelésért 2.2%-nyi eladási díjban részesült, míg a bélyeg és váltó őrlapok eladása után 1.1%¹/₁₀-nyi jutalékot kap. A dohánygyárudára évi forgalma dohánygyártmányokban 40000 frtra, bélyeg és váltóanyagban 1000 frtra rug. A dohányanyag beszerzése a budapesti dohányárutárktól, bélyeg és váltó őrlapoké a sziráki kir. adóhivataltól eszközöndő. A vállalkozó köteles 2500 frt értékű dohánygyártmány anyagot mint csonkithatlan tartalékkészletet és azonfelül 1500 frt értékű dohánygyártmány anyagot mint forgalmi mennyiséget állandóul raklaron tartani s úgy a dohánygyárudát, mint az azzal összekötött kisárudát Szirák közég legjobb forgalmu helyén és száraz bolt és raktár helyiségben elkülönítve, más üzlettel elhelyezni és a kezelést a megjelölt napon átvenni és a fennálló szabályok által előírt könyveket pontosan vezetni.

A kincstár a vállalkozónak meghatározott jövedelmet nem biztosít, miért is az eladási díjnak felemelése iránti utóbbi netán beadott kérvények, sem esetleges kárpótlási igények figyelembe nem fognak vétetni.

Az árlejtés írásbeli zárt ajánlatokkal történend, mely írásbeli zárt ajánlatok az alább irt minta szerint 1 korona bélyeggel kiállítva az elől kitűzött határidőig 400 frt bánatpénzzel ellátva ezen kir. pénzügyigazgatóságához nyújtanndók föl. Ezen írásbeli zárt ajánlatok ajánlattevőnek erkölcsi és vagyoni bizonyítvánnyal szerelendők föl. A 400 frtnyi bánatpénz vagy készpénzben vagy ovadékképes értékpapirokban csatolandó az ajánlatokhoz.

Oly ajánlatok, melyek ezen kellekekkel ellátva nem lesznek, vagy 1899. évi december hó

18-ikának reggeli 9 órájáig be nem adatnak, vagy oly egyénektől származnak, kik terhes szerződés kötésre nem képesek, vagy csőd alatt voltak, vagy kik jövődeki kihágás miatt jogérvényesen elmarasztaltattak, avagy mint állami egyedárúsági tárgyak eladói ettől elmozdítottak, figyelembe nem vétetnek.

Ha vállalkozó a nagyárudát a kitűzendő napon nem venné kezelésbe, bánatpénzt elveszi és kárára és költségére az új árlejtés alá fog bocsátatni.

Ajánlati minta. Én alulírott késznek nyilatkozom a sziráki dohánygyárudá kezelését az árlejtési hirdelményben foglalt feltételek és az erre vonatkozó szabályok pontos betartásának kötelezettségével% szóvalszázaléki tőzsdíj mellett elvállalni, minek biztosításul erkölcsi és vagyoni bizonyítványomat és a 400 frtnyi bánatpénzt idecsatolom.

Kelt.....

A lepecsételt ajánlat külsőjére irandó:

Ajánlat a sziráki dohánygyárudára elnyerése végett.

Balassa-Gyarmat, 1899. évi nov. hó 18-án.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

52208.IV.
1899.

Ajánlat.

A zalaegerszegi m. kir. pénzügyigazgatóság részéről ezennel közhírré tételük, hogy Zalamegye területén fekvő Csáktornya nagyközségben üresedésbe jött dohánygyárudára kezelésének adományozása céljából zárt írásbeli ajánlatok után 1899. évi november hó 27-én d. e. 10 órakor alulírott m. kir. pénzügyigazgatóságnál versenytárgyalás fog tartatni.

Az árlejtés tárgyat ugyancsak a versenyzők által az eladás után igénybevehető jutalék fogja képezni és a dohánygyárudára kezelésével az fog megbízatni, ki a legcsekélyebb eladási jutalékot fogja követelni, mindazonáltal a kincstár fenntartja magának azon jogot, hogy versenyzők között szabadon választhasson, ez okból egyes ajánlattevő semmi esetben sem támaszthat igényt azért, mert ajánlata el nem fogadtatott.

Ezen dohánygyárudához, melynek átadása az e tárgyban hozandó magas miniszteri határozat leérkezése után fog eszközöltetni, anyagbeszerzés végett 193 dohánykísárus van utalva.

Évi forgalma 118 928 frtot tesz ki és saját kiesinybeni eladása egy éven át 3837 frtra rug, a bélyeg és váltó őrlapok eladásának kötelezettsége, szóban forgó dohánygyárudára kezelésével egybe van kötve, mitől egy és egytől (1¹/₂) %¹/₁₀-nyi eladási díj jár. Az eddigi dohánygyárudás egy és egytől (1¹/₂) %¹/₁₀-nyi eladási jutalékot élvezett. A dohány és szivar anyag beszerzése végett a nagykanizsai m. kir. dohánygyár raktárhoz van utalva.

A kincstár a kérdéses áruda kezeléséből kifolyólag bizonyos meghatározott jövedelmet nem biztosít és ez okból esetleges későbbi kérvények az eladási jutalék utólagos felemeléseért nem fognak figyelembe vétetni, valamint kárpótlási igények sem támaszthatók.

Vállalkozó köteles (3000) háromezer frtnyi értéket képviselő csonkithatlan dohányanyag készletet tartani, azonkívül napi eladása, valamint a hozzá utalt kísárusok kielégítésére szükséges dohányanyag mennyiséget is beszerezni.

Ezen kísárusával egybekötött dohánygyárudára Csáktornya nagyközség közepén egy tökéletes száraz és csinos bolti és raktári helyiségben elkülönítve személyesen kezelendő, kötelezve lévén az illető nagjárús mindazon könyvek és

feljegyzések vezetésére, melyek a dohánygyártmányok eladására vonatkozó szabályok 44. §-ban felsorolva.

Ajánlattevők kötelesek (150) egyszázötven frtot bánatpénz fejében akár készpénzben, akár tőzsdéi árfolyam szerint elfogadható állami értékpapirokban letenni, vagy ennek valamely állami pénztárnál történt letételét pénztári nyugtával igazolni.

Az írásbeli ajánlatok alábbi minta szerint 50 kros bélyegjegy alkalmazása mellett állítandók ki s azok a bánatpénzzel vagy ennek letételét igazoló nyugtával s helyhatósági erkölcsi bizonyítvánnyal ellátva, legkésőbb folyó évi november hó 26-án déli 12 óráig előírt pénzügyigazgatóság főnöke vagy helyettesével nyújtanndók be, hol is azok elől említett napon d. e. 10 órakor tartandó nyilvános tárgyalás alkalmával felbontatnak s árgyaltatni fognak.

Az ajánlatokhoz egyttal a nagykorúságot, polgári állást, erkölcsi kifogástalanságot és vagyoni állapotot igazoló bizonyítványok is csatolandók.

Táviratok jogérvényes ajánlatnak nem tekintetnek.

A versenyben részt nem vehetnek azok, kik a törvény értelmében szerződés kötésre nem képesek, továbbá valamely büntény, eszmészet, vagy más jövődeki kihágás miatt elítéltek.

Azonkívül ki vannak zárva az egyedárúsági tárgyak azon eladói, kik üzlettől büntetéképp elmozdítottak.

Ha az említett akadályok egyike vagy másika csak az üzlet átadása után jutna az illetékes hatóság tudomására, jégában álland annak az eladási engedélyt azonnal elvonni.

Ha vállalkozó a dohánygyárudát az átvételre kitűzött időben át nem venné, vagy tett ajánlatától később visszalépne, bánatpénzt elveszti és a dohánygyárudára kezelésének odaírányozása céljából az illető veszélye és költségére újabb pályázat fog nyitlatni.

Az ajánlatban e kivánt eladási jutalék nem csak számmal, hanem létüvel is kiirandó.

Ezen dohánygyárudára kezelésével összekötött költségek és teendők a pénzügyi biztosságnál létező ez érdemben fennálló szabályrendeleti fűzetből kivehetők.

Kelt Zala-Egerszegen, 1899. október 27-én.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Segédszerkesztő: **Heltai Nándor.**

Mörathon egy impregnált, számos gyögyfűkeverék cigarettá- és pipadohányhoz

Ö rümmel szítja az ember kitűnő tulajdonságai miatt

R égnyújtva bármily dohánynyal, az utóbbi egőto csipőse ize élvezsz

A legeszesesebb keverék cigarettá- és pipadohányhoz

T ekintve azt, hogy Mörathon a nikotin ártalmas hatását a gyomorra paralizálja, minden dohányzóknak nélkülözhetlen

H al resz pipadohányait vagy nagy resz cigarettá-dohánynyal kevertetik

O rvosok által minden dohányzóknak ajánlatik

N egy csomag 30 kr., kis csomag 10 kr., külön vágal- és esmagolás pipadohány és külön cigarettadohány részére.

Próbaküldemény: 10 kis csomag hérmertve 1 frt 26 kr utánvéttel melletti.

Viszonteladókna jövedelmese. — Egyedüli kesztő:

Mörath Tidadar gyögyfűkereskedő, **Gracs.**

Vezérképviselő Magyarország és a társországek részére.

Dvor.sák János, Budapest, VI., Gyár-u. 43.

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

(ORGAN DER TABAK-GROSS UND KLEINVERSCHLEISSER UNGARNS).

INHALT. Nothwendige Reformen — Vermischtes — Briefkasten der Redaktion. — Annoncen.

Nothwendige Reformen.

Wir stehen an der Neige des Jahrhunderts und des Jahres, zwei Ereignisse, die geradezu die Thatkraft herausfordern, wo es gilt Neues zu schaffen oder den Fortschritt zu fördern.

Ein halbes Jahrhundert ist in das Reich der Ewigkeit gewandert, seitdem das Tabak-Monopol in Ungarn eingeführt wurde. Wer das Tabak-Monopol von damals mit dem Tabak-Monopol von heute vergleicht, der gelangt natürlich zu dem Schlusse, dass sich ein mächtiger Umschwung vollzogen hat, indem nicht nur der materielle Werth des Ertragnisses ein anderer geworden ist, sondern auch jede, auch die geringste Umänderung, welche geschaffen wurde, den Stempel des Praktischen und Nützlichen trägt.

Man könnte also füglich auf den Standpunkt beharren, dass die Zeit auch in Zukunft all das Nützliche bringen und vollenden wird, was noch zu geschehen hat. Mit dem Hinweis auf die Vergangenheit, mit dem Hinweis auf den sichtbaren Erfolg, würde jedoch jede fortschrittliche Thätigkeit lahmgelegt werden. Auch fällt der bereits errungene fortschrittliche Erfolg gerade in eine Zeit, die geradezu alle Welt zum Fortschreiten gedrängt hat. Haben doch die letzten 25 Jahre auf dem Gebiete der technischen Erfindungen solche Eigenschaften zu verzeichnen, wie sie vorher in Jahrhunderten nicht vorkamen.

Der Erfolg darf daher als Massstab keineswegs gelten, bei Erwägung, ob Neueinrichtungen nothwendig sind. Wohl wird, man kann es nicht läugnen, jede Erscheinung auf dem Gebiete der maschinellen Erfindungen von Seite der Tabak-Fabrikation mit grösster Aufmerksamkeit verfolgt, wohl wird den Ansprüchen der hygienischen Vorkehrungen in den Fabriken Rechnung getragen und namentlich dem Produkte selbst ein weit grösseres Interesse gewidmet, als dies einstens der Fall war, doch ist damit, wie wir meinen, noch immer nicht alles geschehen. Ist doch noch immer die grösste und bedeutendste aller Fragen noch nicht gelöst und die in dem Satze besteht: Was wird eigentlich gebraucht? Nolens volens nehmen wir einen Preiskatalog irgend einer Takak- und Zigarren-Fabrik des Auslandes zur Hand, einer Fabrik, deren ganzer Konsum jährlich nicht mehr beträgt als derjenige irgend eines Bezirkes in Ungarn und was finden wir? Vor allem finden wir eine Auswahl in den gebotenen Erzeugnissen, wir finden ferner Zigarren verzeichnet in allen Preislagen, wir finden die verschiedensten Stärkegrade verzeichnet, wie zum Beispiel: stark, halb-stark, milde, sehr milde, u. s. w. Wir finden Zigarren in allen Längen, allen Formen, kurz wir finden all das was man finden muss, wenn es heissen soll, dass

es dabei gar nichts mehr zu wünschen übrig bleibt. Dagegen nehmen wir den Verschleisskatalog der kön. ung. Tabak-Regie zur Hand und da finden wir: dass der Verschleisskatalog des allgemeinen Verschleisses, also jener Sorten, welche 95 Prozent des gesammten Konsumes ausmachen, bei A anfängt und bei I schon endet, dann folgen einige Sorten Zigarretten und Tabake, welche letztere sonderbarerweise trotz ihres geringen Consums stark vertreten sind.

Wie soll da von einem flotten Absatz die Rede sein können, wenn der Verkäufer dem Käufer zumuthet, er werde ein Leben lang nichts anderes zu rauchen bekommen als das, was vor einem halben Jahrhundert eingeführt wurde, oder seither als neue Sorte in dem Preiskataloge figurirt?

Fälschlich wird angenommen, dass es unpraktisch ist, eine Sorte, deren Konsum eine hohe Ziffer aufweist, durch Einführung einer neuen Sorte in ihrem Konsum zu schaden. Wir finden das nicht, ja wir gestatten uns hier unsere Meinung dahin abzugeben, dass unter Umständen ein solches Neuauffrischen von sehr bedeutendem Nutzen sein könnte und wollen hier ein Beispiel anführen:

Gesetzt den Fall, die Britannika-Zigarre erhalte dormalen eine Konkurrenz in Gestalt einer kleineren Zigarre in derselben Preislage. Was würde geschehen? Die Britannika-Zigarre verlöre an Konsum allerdings ein Viertel oder ein Drittel, dagegen würde jedoch die neue Zigarre dazu bewegen, dass sie mehr gekauft, mehr konsumirt würde, was nur zu natürlich ist, denn bekanntlich reizt nichts so sehr als das Neue und Ungewohnte. Die Britannika mag ja an und für sich gut, ja sogar vortrefflich sein, allein man wird zugeben, dass man nicht fortwährend Pasteten essen kann und dass eine schlimmere Speise als diese in Folge der Abwechslung den Appetit rege zu machen im Stande ist.

Und so verhält es sich mit allen Sorten ausnahmslos. Die Spezialitäten-Sorten vermögen dabei nicht aushelfend zu wirken, da schon ihr Name „Spezialitäten“ dem Raucher von Profession eine gewisse Scheu einflösst, ausserdem sind diese Zigarren schwer erhältlich und können daher streng genommen als Monopol-Zigarren von dem Raucher nicht betrachtet werden. Gibt es doch zahllose Raucher, die es gar nicht wissen, dass die Spezialitäten-Sorten geradeso ärarisches Produkt sind, wie jede andere Zigarre.

Die nothwendige, dringendste Reform, die unseres Erachtens nach einzuführen wäre, müsste die vollständige Umänderung des Verschleisskataloges sein. Es ist nicht das erste Mal, dass wir darüber sprechen, vielleicht auch nicht das letzte Mal. Dies möge als Beweis dafür gelten, dass die von uns vorgeschlagene Rich-

tung vor der Hand die einzige ist, nach welcher vorgegangen werden müsste, solj neues Leben in das zu schönen Hoffnungen berechtigende Tabak-Monopol ziehen.

Um nicht oberflächlich unsere Meinung hierüber geüssert zu haben, möchten wir in Folgendem hier unseren bescheidenen Vorschlag anbringen. Derselbe ist kein willkürlicher. Dieser Vorschlag beruht vielmehr auf die Beobachtungen und Recherchen bei den Verschleissern, ferner auf die theils stagnirenden, theils zurückgehenden Ziffern in Hinsicht des Konsums der einzelnen Sorten. Der Mangel einer Auswahl der Sorten, wie auch derjenige, welcher bezwecken soll, jeden Geschmack zu befriedigen, macht sich, wie wir versichern können, immer fühlbarer. Und so dürfte unsere Proposition vielleicht dem gewünschten Interesse be- gegnen, zumal wir diesmal lediglich blos von den Zigarren sprechen:

1. Die Regalitas-Zigarre á 9 Kreuzer bedarf einer parallelen Konkurrenz-Zigarre, welche kräftiger schmeckt als diese. Eventuell könnte die Regalitas-Zigarre auch um 1 Kreuzer im Preise steigen und eine neue Zigarre á 9 Kreuzer erzeugt werden.

2. Die Trabuco-Zigarre, welche sich allgemeiner Beliebtheit erfreut, müsste ebenfalls durch eine neue Sorte in ihrem Konsume herabgesetzt werden. Diese neue Sorte, wenn sie eine gefällige Form aufweisen und mittelstark schmecken würde, erzielte aller Voraussetzung nach einen bedeutenden Absatz.

3. Die Britannika-Zigarre könnte eine kleine, nach beiden Seiten zugespitzte kräftige 7-Kreuzer-Zigarre neben sich ertragen.

4. Die Brasilianer Virginia wäre aufzulassen und statt ihr eine aus Virginer Tabak erzeugte kräftige 4-Kreuzer-Zigarre gleicher Grösse zu erzeugen.

5. Die Operas müsste länger und dünner sein, auch ferner 6 Kreuzer kosten. Dieser Zigarre scheint nur einzig die äusserst geschmacklose Form zu schaden. Auch wäre für eine kleine 6-Kreuzer-Zigarre, dem Aussehen nach der Damas gleichend, für Damen und Kinder berechnet, ein Absatz möglich.

6. Die E-Kuba entspricht vollständig und könnte dieselbe gleichwohl eine Parallell-Zigarre á 5 Kreuzer ertragen, wenn eine solche kräftige neben ihr bestünde.

7. Die Virginer-Zigarre ist die einzige Sorte, an welche nichts verändert werden soll.

8. Die F. könnte eine Nebensorte, ohne grossen Nachtheil für sich selbst ertragen, wenn eine Zigarre á 3½ Kreuzer, welche grösser, stärker und kräftiger ist als sie, eingeführt würde.

9. Die H-Zigarre, welche ihrer Preislage vollständig entspricht, verträgt ebenfalls eine Nachbarsorte, die sehr milde sein müsste.

Ausserdem widerholen wir den längst geäusserten Wunsch, dass im Falle die Sorten zu 10, 9 und 8 Kreuzer nicht in naher Zeit neu eingeführt, beziehungsweise umgeändert werden könnten, die Sorten Favoritas und Operas aus dem Spezialitäten-Verschleisse dem allgemeinen Verschleissstarife einzuverleiben, um diesen einen ungleich höheren Konsum zu sichern.

Wir schliessen mit etnem Apell an die Direktion der kön. ung. Tabak-Regie, deren äusserst rührige und erspriessliche Thätigkeit wir rühmend anerkennen. Möge sie in unserem Vorschlage die aus positiven Thatsachen sich resultirende Absicht erblicken, dass wir bemüht sind, ihr die Meinong sowohl des Publikums, wie auch der Verschleisser zu vermitteln. Wir zweifeln übrigens nicht im Entferntesten daran, dass diese unsere Meinung auch an jener Amtsstelle zum grossen Theile getheilt wird und dass dort die Absicht zu verbessern, wo es nöthig, auch in Wirklichkeit vorhanden ist. Aus dem Grunde bezwecken diese Vorschläge auch nur, die kön. ung. Tabak-Regie möge die Nothwendigkeit all dessen an höchster Stelle vorlegen, um diese dringend nothwendigen Reformen zur Vervollständigung des unlegbar fortschreitenden Betriebes in Anwendung zu bringen.

Vermischtes.

Der Zigarren-Automat. Wieder hat die Aufstellung der Zigarren-Automaten einen Aufschub erlitten und zwar handelt es sich diesmal um die Platzfrage, eine Angelegenheit, die nicht Sache des Staates, sondern der Stadt ist. Gemäss der bestehenden Vorschriften muss nämlich für jedes Plätzchen, welches ein Gegenstand auf off'ner Strasse einzunehmen hat,

jedesmal eine separate Bewilligung seitens der Stadtbehörde erfolgen. Nun hat für die Probautomaten die Stadtbehörde, beziehungsweise das städtische Ingenieuremt bereits vor Langem die Bewilligung erteilt, jedoch müsste diese Angelegenheit ausserdem dem hauptstädtischen Baurath unterbreitet werden. Diese Behörde, die nur sehr selten Sitzungen abhält, beschäftigt sich nunmehr mit dem Gegenstande und dürfte vielleicht derselbe im Momente erledigt sein, das heisst insofern es von ihm abhängt. Denn nochmals geht das Aktenstück zur Stadtbehörde zurück und von hier wieder an die hauptstädtische Finanz-Direktion. Man sieht also, dass nicht die Automaten-Unternehmung es ist, welche die Angelegenheit in die Länge zieht, vielmehr ist es der Schneckengang des amtlichen Verfahrens, wofür Letzteres nicht auszuweichen war. Hoffentlich erfolgt endlich doch die Erledigung, dieser, alle Verschleisser höchst interessirenden Sache.

Eine neue Steuer. Eine neue Steuer und zwar, eine nach jedem zu leistenden Steuer-gulden zu bezahlende Gebühr von 3 Kreuzer wurde den Steuerträgern auferlegt. Diese dreiperzentige Abgabe soll dazu dienen, den Kostenaufwand zu decken, welcher in den verschiedenen Spitälern des Landes, die zu verpflegenden armen Kranken verursachen. Bisher galt nämlich der Usus, dass jede Gemeinde verpflichtet war die Krankenkosten für ihre Gemeindezuständigen, wo immer derselbe verpflegt wurde zu entrichten. Dadurch erwuchs vielen Gemeinden eine fast unerschwingliche Last, zumal, was natürlich ist, gerade die Ärmsten der Gemeinden die meisten Gebühren zu entrichten hatten. Nun hört dieser Usus auf, indem der Staat diese Gebühren entrichtet. Da jedoch in dem Staatssäckel für derlei Ausgaben keine Bedeckung vorhanden ist, so wird jeder einzelne Steuerträger damit belastet. Wir finden dabei nichts Ungerechtes, zumal in anderen Staaten auf diese Weise auch ähnliche Gebühren eingehoben werden, wie zum Beispiel

in Oesterreich die Schulgeldgebühr. Nur Eines ist dabei zu bemängeln und zwar der Umstand, wonach das bezügliche Gesetz rückwirkende Kraft besitzt.

Briefkasten der Redaktion.

Herrn A. W. in B.-M. Die Idee ist nicht schlecht, doch dürfte sie kompetenten Ortes nicht auf Interesse stossen. Sollen derartige Ideen praktisch durchgeführt werden, so muss sich vor allem auch der praktische Nutzen in Ziffern erweisen. Das ist aber bei Ihrem Projekte nicht der Fall und könnte es auch niemals sein.

Herrn B. E. in K. Sie bemängeln es, dass zu wenig Konkurse wegen Besetzung von Grosstrafiken ausgeschrieben werden. Meinen Sie das wirklich im Ernste? Der häufige Wechsel der zu besetzenden Posten zeigt keineswegs, dass die Grosstrafikanten auf Rosen gebettet sind und häufig genug findet auch dieser Wechsel statt.

Frau H. Sch. Budapest. Theilen Sie dies dem Finanz-Kommissär Ihres Bezirkes mit.

Frau R. C. in Budapest. Wir besitzen davon Kenntniss.

Herrn J. Sch. Budapest. Stempel für Ihren Gesuch 50 Kreuzer, für das des Einreichers 1 Gulden.

Herrn B. W. in U. Wie oft sollen wir es noch sagen, dass die Kistenfrage eine solche ist, zu welcher es höchstens nunmehr noch zu handeln, keineswegs aber zu debattiren gibt. Es ist recht gut möglich, dass bei einem korporativen Einschreiten diese Frage in der Weise gelöst werden könnte, dass Erleichterungen geschaffen werden. Durch Zeitungsartikel jedoch ist dies nicht zu erreichen.

Hilfsredakteur: Ferdinand Heltal.

„LE GRIFFON“

„LE SUBLIME“

anerkannt bestes und feinstes echt französische
ZIGARETTENPAPIER.

Unentbehrlicher Artikel in den k. u. Tabak-Gross- und Kleintrafiken!

LOHNENDER VERSCHLEISS,
weil von Jedermann verlangt.

GENERAL-DEPOT:
GOLDZIEHER GÉZA

Budapest, V., Sas-utoza 29. szám.